

622

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 19 listopada 1938 r.

o zmianie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o ulgach w spłacie zobowiązań spółdzielni rolniczych i ich central.

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. W dekrete Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o ulgach w spłacie zobowiązań spółdzielni rolniczych i ich central (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 23) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 4 ust. (3) otrzymuje brzmienie:

„Bez zgody zainteresowanych wierzycieli nie może nastąpić obniżenie należności publicznoprawnych i należności z tytułu umowy o pracę, które w myśl przepisów art. 800 K. P. C. korzystają z przywileju zaspokojenia przed wierzytelnościami zabezpieczonymi hipotecznie.“;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Ułgi, dotyczące zobowiązań spółdzielni rolniczych i ich central, wynikające z układu, rozciągają się również na poręczycieli i innych współzobowiązanych. Za poręczycieli i współzobowiązanych, w rozumieniu niniejszego dekretu, uważa się te osoby, które w związku z zaciągnięciem zobowiązania nie odniosły korzyści materialnych, jak również i te osoby, któ-

re zaciągnąwszy zobowiązanie otrzymaną z niego walutę przekazały na rzecz spółdzielni.“

Art. 2. Jeżeli w toku postępowania układowego zapadła, przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego, uchwała wierzycieli o przyjęciu układu, postępowanie układowe zakończone będzie na zasadzie dotychczasowych przepisów.

Art. 3. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom: Skarbu, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

623

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 listopada 1938 r.

o ochronie niektórych interesów Państwa.

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

I. Przestępstwa przeciwko obronności Państwa i gospodarstwu narodowemu.

Art. 1. § 1. Kto uszkadza lub czyni niezdatnymi do użytku przedmioty lub urządzenia, służące celom wojskowej obrony Państwa lub Sił Zbrojnych,
podlega karze więzienia.

§ 2. Jeżeli czyn, określony w § 1, spowodował wielką szkodę dla wojskowej obrony Państwa albo popełniony został w czasie wojny, sprawca podlega karze dożywotniego więzienia lub karze śmierci.

Art. 2. Kto utrudnia lub uniemożliwia prawidłowe działanie zakładów wytwarzających broń lub inny sprzęt wojskowy,

podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu.

Art. 3. Kto publicznie rozpowszechnia fałszywe wiadomości lub używa innych środków podstępnych w celu podważenia zaufania do waluty polskiej lub do kredytu publicznego, podlega karze więzienia do lat 3.

Art. 4. Kto dostarcza za granicę towar sfałszowany lub fałszywie oznaczony, jeżeli stąd wynika szkoda dla interesów eksportu polskiego,
podlega karze więzienia do lat 3.

II. Przestępstwa przeciwko niezależności życia publicznego.

Art. 5. Obywatel polski, który w związku z działalnością polityczną w Państwie Polskim przyjmuje od osoby działającej w interesie ob-